

FINANSMINISTERIET

Den 3. marts 1977.

I skrivelse af 21. januar 1977 — BIL. 23.62. — har finansudvalget stillet nedennævnte:

Spørgsmål 30:

„Der ønskes en vurdering af, hvorledes den ved tjenstemandsreformen af 1969 indførte nyordning, hvorefter fastsættelsen af løn- og andre ansættelsesvilkår, herunder den lønmæssige placering af tjenstemandsstillinger, blev aftalestof, har virket. Har ordningen efter ministerens opfattelse medført flere opnormeringer end tilfældet ville have været ved bibeholdelse af det tidligere normeringslovsystem?

Om muligt bedes i oversigtsform oplyst, hvilke opnormeringer af stillinger der aftalemæssigt er gennemført siden 1969“.

I denne anledning skal man meddele følgende:

Ved tjenstemandsreformen af 1969 ophørte de årlige normeringslove. De forudgående normeringslove indeholdt såvel oprettelse af nye tjenstemandsstillinger — bortset fra visse bundstillinger — som omklassificering af bestående stillinger. De beløb, der herved blev anvendt til omklassificeringer, svingede dog fra år til år, men på baggrund af beregning af merudgifterne for de ved normeringslov 1962-63 og 1963-64 gennemførte omklassificeringer må den gennemsnitlige udgift pr. år dog antages at have ligget mellem 0,4-0,5 pct. af den samlede lønsam.

Ændringen i 1969 betød, at oprettelse og nedlæggelse af stillinger nu finder sted i forbindelse med behandlingen af bevillingssager. Den lønmæssige placering (klassificering) af nyoprettede tjenstemandsstillinger og ændret lønmæssig placering (omklassificering) af bestående tjenstemandsstillinger sker nu ved aftale i henhold til tjenstemandslovens § 45.

Omklassificering af bestående tjenstemandsstillinger finder som hovedregel sted hvert andet år på grundlag af puljebeløb, hvis størrelse er fastlagt som led i de almindelige justeringsaftaler. Til gennemførelse af sådanne omklassificeringer har der i henholdsvis 1971, 1973 og 1975 været afsat henholdsvis ca. 0,25, 0,25 og 0,38 pct. af den samlede lønsam. Der vedlægges i den forbindelse de i 1971, 1973 og 1975 indgåede aftaler om omklassificeringer. Der skete ved omklassificeringsaftalerne i 1975 visse gruppevis omklassificeringer ud fra rekrutteringsmæssige synspunkter.

Herudover finder der omklassificeringer sted som led i gennemførelsen af større rationaliseringsforanstaltninger, hvorved der samtidig opnås en personalebesparelse. Adgangen hertil blev understøttet ved tjenstemandsreformen i den hensigt at stimulere personalets medvirken til rationel ressourceanvendelse. Udgifterne herved udgør en andel af de ved rationaliseringerne opnåede besparelser.

Det er finansministeriets opfattelse, at den i 1969 indførte nyordning, hvorefter omklassificering af bestående tjenstemandsstillinger sker ved aftale, i udgiftsmæssig henseende har været mindre belastende end tilfældet ville have været, såfremt man havde bibeholdt det tidligere normeringslovsystem.

KNUD HEINESEN

/ I. Egeberg.